

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 283/2020
31.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „Србијагас“ ЈП из Новог Сада, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Лековић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Крагујевцу, на седници одржаној 31.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Основни суд у Крагујевцу, решењем донетим на записнику са главне расправе П 2347/18 од 23.07.2018. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да списе предмета уступи Трећем основном суду у Београду на даље поступање. Према наведеном записнику, пуномоћници странака нису тражили отправак решења и одрекли су се права на жалбу, па је решење правноснажно даном доношења.

Трећи основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 6420/18 од 30.06.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији тужилац у предлогу за извршење позвао на уговорену месну надлежност, али да тужилац није доставио доказ о уговореној надлежности Трећег основног суда у Београду на коју се позвао у случају да извршни дужник поднесе приговор против решења о извршењу и у ком случају се предлог има сматрати тужбом, нити је у прилогу дописа Основног суда у Крагујевцу достављен исти, због чега сматра да Трећи основни суд у Београду није надлежан за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе (комуналне и сличне услуге) тужиоца као извршног поверица против туженог као извршног дужника је 18.01.2018. године примљен од стране јавног извршитеља Гордане Ђорђевић из Крагујевца, ради наплате новчаног потраживања у износу од 95.669,16 динара. У истом је између осталог предложено да, у случају да извршни дужник поднесе приговор против решења о извршењу, да се предлог сматра тужбом и исти са списима достави Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду (уговорена надлежност). Јавни извршитељ Гордана Ђорђевић из Крагујевца, решењем о извршењу И.ИВК 120/2018 од 25.01.2018. године, обавезала је туженог као извршног дужника да исплати тужиоцу као извршном повериоцу износ од 89.458,40 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2017. године до коначне исплате и износ од 6.210,76 динара, на име камате уплатом на наменски рачун јавног извршитеља и да уколико извршни дужник у остављеном року не измири све наведене износе, одреди извршење на предмету извршења зараде извршног дужника, новчаним средствима на рачуну извршног дужника код банке и покретним стварима.

Против наведеног решења, тужени као извршни дужник је изјавио приговор. Основни суд у Крагујевцу, решењем ИПВ (Ивк) 287/18 од 10.04.2018. године, усвојио је приговор туженог као извршног дужника, изјављен против решење извршитеља Гордане Ђорђевић из Крагујевца Ивк 120/18 од 25.01.2018. године, то решење ставио ван снаге у делу којим је одређено извршење, укинуо све спроведене радње и одлучио да се поступак настави као поводом приговора против платног налога пред Основним судом у Крагујевцу, као стварно и месно надлежним судом. Пуномоћник тужиоца је пре почетка рочишта 23.07.2018. године, истакао да у случају спора са туженим као корисником услуге тужиоца уговорена месна надлежност Трећег основног суда у Београду (раније Четвртог општинског суда у Београду) и из тог разлога истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Крагујевцу за поступање у овом предмету. Суду је предао за списе предмета и супротну страну уговор о испоруци природног гаса за домаћинства од 25.01.2013. године, из ког је суд утврдио да садржи споразум о месној надлежности (одредбом члана 11 истог Уговора је предвиђено да, у случају спора уговара се надлежност Четвртог општинског суда у Београду).

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП, је прописано, да, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом става 3. овог члана, да, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. овог члана, да, исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 4, 5. и 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 101/13) су предвиђени Први, Други и Трећи основни суд у Београду.

У конкретној ситуацији споразум о месној надлежности у случају спора Четвртог општинског суда у Београду из члана 11. Уговора о испоруци природног гаса за домаћинства, заведеног код тужиоца под бројем 6/681 од 25.01.2013. године, не

може се применити, с обзиром на то да у време закључења уговора 25.01.2013. године није постојао Четврти општински суд у Београду, већ само Први и Други основни суд у Београду, на основу одредбе члана 3. став 1. тачка 1. и 2. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 116/08), који је замењен важећим Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 101/13) и који се примењује од 01.01.2014. године.

Према томе, како тужилац као извршни поверилац уз предлог за доношење решења о извршењу на основу веродостојне исправе није приложио уговор који садржи споразум о месној надлежности Трећег основног суда у Београду, у смислу одредбе члана 65. став 4. ЗПП, већ на првом рочишту за главну расправу доставио споразум о месној надлежности Четвртог општинског суда у Београду, за даље поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић